

2007. december 6-8.

KULTÚRA	POLITIKA	SPORT	ÉLETMÓD	GYEREK
VÉLEMÉNY	VAS	LETÖLTÉS	ARCHIVUM	

■ KULTÚRA

Lemezkritikák és -ismertetések

[DEOL](#) > [Kultúra](#) > [Zene](#) > [Jazz](#)

■ JAZZ

Szűkített Balázs Elemér Group

A Lilla-Unplugged az utóbbi időben több színvonalas zenei rendezvénynek ad otthont. Rendszeres dzsessz koncertjeik sorában most a **Balázs Elemér Quintet** lépett fel, de az érdeklődők meghallgathatták az előzenekar, a debreceni **Zakar Trio +** műsorát is.

■ KOMOLY

Nem retúrjeggvel érkezett

Már a hetvenes években is dolgozott a **Debreceni Kodály Kórusnál Ella István** karnagy, orgonaművész. Ma ő az együttes vezető karnagya. Augusztusban Sólyom László államfőtől a Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje kitüntetését vette át.

■ ZENE

Korszellemidzés

A **Smashing Pumpkins** egyike volt a kilencvenes évek legfontosabb zenekarainak. Már második albumuk, a **Siamese Dream** után felfigyeltek rájuk, a csapat hamar kinőtte a kritikusok skatulyáit. A banda jobbnál-jobb lemezeivel a nemzetközi élbolyba emelkedett.

■ ROCK

Törékeny rocker anyuka

Dolores O'Riordan hangja már a kilencvenes években egybeforrt a Cranberries nevével. Az énekesnő azóta néhány fellépést és filmzenét leszámítva inkább családjának élt, s ír otthonában életet adott harmadik gyermekének is. Most szólólemezzel jelentkezett.

■ ZENE

Egy régi-új blueszenekar

Aligha akad valaki, aki könnyedén követi az **Ólveti Blues Band**ben zajló tagcseréket az utóbbi években. A nemrégiben újjáalakult csapat Debrecenben is bemutatja harapós új dalait október 22-én este az Unplugged Clubban – tudtuk meg **Boros Györgytől**.

■ ZENE

Fütvülj a csöbe, forgasd a tárt

Miközben Axl Rose hosszú évek óta piszmog a Guns N' Roses ezerszer beígért új albumával, egykori zenésztársai rég elhúzták mellette. A **Slash** mester bandája, a **Velvet Revolver** a **Contraband** után új albumot tett le az asztalra **Libertad** címmel.

■ JAZZ

Energikus, spirituális jazzmuzsika

Az idei jazznapokon két nagyobb, belépődíjas koncert volt, melyeken a vendég, Lengyelország előadói játszották a főszerepet. Az első estén **Adam Pieronczyk**, a 37 esztendőes szaxofonos lépett színpadra, mindössze két fő kíséretében.

Szabad zenei formák

Héty Péter | 2007. december 04., 10:02

A hetvenes-nyolcvanas évek legendás dzsessznapjai óta elszoktunk az olyasféle szabad, kortárs zenei kamara muzsikától mely igen szigorú, ám valahol mégis rengeteg vidámságot, felszabadultságot rejt magában. Az improvizatív free muzsika egyik utolsó mohikánjaként a vajdaságból, Szabadkáról érkezett Mezei Szilárd és két formációja.

Mezei Szilárd ugyan zentai lakos, de Szabadkán dolgozik és zenésztársai is odaválók, így ottani formációként köszönthettük őket a jazzklub jazztörténeti előadásaihoz kötődő koncertsorozat vendégeiként. A hegedű, melyen játszik igen ritka hangszer ebben a műfajban, s akkor is többnyire a standard, main stream világában hallhatjuk, s legkevésbé az efféle szabadabb muzsikában.

A harminchárom esztendő, sokoldalú muzsikusból kiváló, kísérletező zeneszerzőt is köszönthettünk, aki mellel kobzon és oud-on is játszik, ha kell népzene, vagy improvizatív muzsikát. Több nemzetközi fesztivál mellett a Debreceni Jazznapokon is megfordult négy évvel ezelőtt. Az irányzat sok hazai és nemzetközi művelőjével dolgozott már együtt, lemezei az angol

Leo Recordsnál, valamint magánkiadásban jelentek meg, de komponált már muzsikát több színházi produkcióhoz is. A **GyőrFree Műhely** közösségének aktív tagja. Az elmúlt tizenhét évben több mint száz művet jegyez szerzőként.

Az Egyetemi Jazzklub sajnálatos módon egyre gyéresebb látogatottságú koncertsorozatán ezúttal mintegy félszáz érdeklődő jelent meg, s az ilyen free produkcióknál szokásos lemorzsolódás – a gyanútlanabb, kommerszebb muzsikát várók elszállingóznak – is ritkította a létszámot. A kitarító, feloldódni tudó hallgatóság azonban díjazta az

összetett, váratlan fordulatokban bővelkedő, virtuóz szólókat produkáló előadást.

Az első „beindulás” az *Induló* címet viselte. Mezei Szilárd az idehaza **Szabados György** nevével fémjelzett kortárs improvizatív vonal képviselője, s talán kevésbé elvont, mint a mester, de azért szükség volt a hallgatáshoz a kellő ellazulásra. A **Bármikor most** nevet viselő kompozícióra címe alapján szinte ellenpont lehetett volna a *Most nem*, ám zeneileg természetesen ugyanazt a vonalat vitte tovább. Triójának bőgőse **Ervin Malina**, és a dobos **Csik István** profin tolmácsolta az olykor nem is egyszerű zenei képleteket és improvizációs készségük is elsőrangúnak bizonyult. A *Hep című sorozat negyedik darabja* a hegedű mókás játékosága alapján akár egy Stephan Grapelli átírat is lehetett volna, persze azért némi töredezettséggel, amolyan impresszionista változatban.

Különösebb szünet nélkül váltott a műsor a másik formációra, amikor az est házigazdája színpadra kérte a **Horn Quintett** felálláshoz a két fúvóst. Az *Uncia (Hópárduc)* alatt az újonnan érkezett fúvósok szólóit kezdte tapssal jutalmazni a közönség, ami az oldódás jele volt. Bár az igazsághoz az is hozzátartozik, hogy ezekben a darabokban annyira szervesen illeszkedik és csöppet sem öncélúan a rögtönzés, hogy nem is annyira kívánczolt beletapsolni a művekbe egy-egy szólót követően.

Branislav Aksin, a szabadkai zeneiskola tanára harsonájával amolyan igazi öreg „jazzmanként” láthatóan érezte a muzsikát, de nem lehetett panasz a lezser **Bogdan Rankovic** altszaxofon játéka sem. Az ezután felcsendülő *Kopottas*-ban a szaxofonos basszus klarinétára váltott, melynek mély hangja megdobta a hangzást, de jól illett a *Cougar (Puma)*-hoz is, mely így a megidézett állat képviselte hangulatához is jobban igazodott. Az *Inkább* című darab ennél valamivel visszafogottabban szólt. A *Hep ciklus ötödik darabja* mellett még a *Tönk* és a *Hó* című kettős kompozíció csendült fel zárásként.

A műsor vége felé egyre felszabadultabb szólókat hallhattunk mindegyik muzsikustól, gyakran a többi zenész teljes kiállásával. Mezei Szilárd vonós hangszerét pengetősként használva is remekbeszabott improvizációval kápráztatta el a maroknyi hallgatóságot, akik lelkes tapsukért cserébe még egy számot kaptak ráadásként, mely *Az a tánc* címre hallgatott. A zenészek szemmel láthatólag feloldódtak a műsor végére, bár a nem túl közlékeny főszereplő most is mindössze a zenészeket mutatta be. Végül is a zene önmagáért beszélt.

Kapcsolódó cikkeink:

[Finom dzsessz-csemege](#)
[Nemzedékek egymás között](#)

Kapcsolódó linkek:

[Mezei Szilárd weblapja](#)
[Mezei Szilárd archív](#)
[Szabados György](#)
[Leo Records](#)
[Debreceni Egyetemi Jazzklub – Főnixinfo.hu](#)

 [A cikk nyomtatása](#) | [A cikk küldése E-mailben](#)

| [<< Vissza a főoldalra](#) | [<< Vissza a rovatoldalra](#) |

| [Impresszum](#) | [Médiaajánlat](#) |

Az oldal generálása 0.030090093612671 másodpercig tartott.